

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 2. Canones circa Sacramentorum materias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæc. XVI. VI. Curent item Episcopi sedulo, ne
 A.C 1547. quem excommunicatum, sacrorum usu interd-
 dictum, in peccato mortali hærentem confirment.

Non defunt tamen Scriptorum nonnulli, qui in actis hujus Synodi de hisce articulis nullam omnino mentionem fuisse factam referant. Porro qualitercunque res se habuerit, id extra omne dubium est positum, quod iidem merito fuerint proposita; nam cum reapse tales corruptelæ invaluerint, æquitas etiam postulabat, ut eæ attentamente perpenderentur: cum vero tum Patrum sollicitudinem magis occupatam tenerent dogmatum quæstiones, hinc illas etiam his præferre oportebat.

§. II.

Canones circa Sacramentorum materias.

Igitur Patres, qui pro decreto circa has quæstiones efformando nominati erant, conventu habito Theologorum sententias, necnon determinationes, de quibus inter eos convenerat, examinarunt, ommissis illis articulis, quos tum nondum tangendos censebant. Postea circa Sacramenta *in genere* quatuordecim anathemata, præter alia decem de Baptismo, ac tria de Confirmatione con-

confecerunt, adeo, ut duntaxat hære- Sæcul. XVI.
 ticorum errores damnarentur, præter- A.C. 1547.
 missis opinionibus illis, circa quas di-
 versa erat Theologorum sententia. Hac
 itaque ratione neutra pars offendeba-
 tur: verum non eadem erat animorum
 consensus, ubi de concinnandis doctri-
 næ capitibus agebatur; non enim ex-
 pediatum erat sequi methodum, quæ in
 Sessione præcedenti circa justificatio-
 nem fuit servata; cum nulla excogita-
 ri posset ratio, quas adhibitis unius opi-
 nionis verbis contraria sententia non
 profus rejecta videretur, ut proin hæc
 res novæ dissensionis fomentum præ-
 buisset: eapropter placuit Patribus ad
 Congregationem generalem remittere
 discussionem decreti explicantis mo-
 dum, quo Sacramenta gratiam conti-
 nere, ac conferre statueretur. Ast hoc
 conventu habito Patres easdem expe-
 riebantur difficultates, cum eorum non-
 nulli doctrinæ articulos penitus omitti,
 & duntaxat anathemata proponi, sicut
 circa peccatum originale factum, po-
 stularent: alii econtra rem eo, quo
 cæpta est, pede proseguendam esse con-
 tenderent, tantamque adhibendam esse
 prudentiam, ut omnibus satisfieri, nec ul-
 lum schismatis periculum timeri valeat;
 nil enim Theologi sibi animo magis con-
 stitutum habere jubebantur, nisi ut hære-
 tico-

Sæcul. XVI
A. C. 1547. *ticorum errores condemnent, eosque va-
lidis rationibus convincant.*

Posterior hæc sententia abs dubio fuisset adoptata, moxque Patres concinendis capitibus manum admovissent, nisi Joannes Baptista Cicala Albinganensis Episcopus, ac Rotæ Auditor sese ei opposuisset, hæc affirmans: *Historias veteres percurrenti vix unicus occurreret, qui opinionem propriam abdicavit, quamvis esset publice damnata, nisi coactus, Et tametsi Catholici omnes Ecclesiæ Romanæ judicio se submittant, si tamen opinionem suam sentiant reprobari, ab ea non ideo discedent, sed pertinacius animosiusque eam propugnabunt, ab ipsa oppositione vires, animumque sumentes: ita ex sectis hæreses generantur, quas qui præpediri cupit, huic omnes opiniones sunt tolerandæ, procurandumque, ne una alteram damnet, sed pacifice, ac quiete suam sibi quisque habeat, neque unquam una cum altera sic pugnat, ut moderatione hac adhibita, detrimenta inde oriantur: contra vero ea neglecta, discrepantia in verbo uno, imo in minimo apice, satis est, ad orbem in partes dividendum. Multæ opiniones novatorum hujus ævi potuissent tolerari, si modeste eas asseruissent, nec Ecclesiæ Romanæ fidem, Et Scholarum doctrinas damnassent. Coactus inde Leo X. Pontifex contra Lutherum tela rector sit, quæ in Sedem Apostolicam ille vibra-*
verat,

verat. Ceterum, prosequatur prae-
 dens ille Antistes, *usitatae Doctorum* Sæc. XVI.
A.C. 1547.
 in simili casu attestationes, vi quarum semet-
 ipsos Ecclesiae arbitrio permittunt, verba
 sunt, quibus de more fidem & observantiam
 suam homines profitentur, quibus pari re-
 spectu est respondendum, in partium contra-
 rietate neutris adhærendo; sic enim mori-
 bus est comparatum, ut, qui ab alio cul-
 tum exspectat, eundem ipse reverenter ha-
 bere debeat, neque facile credendum, eum,
 qui se paratum dicit ad se submittendum,
 ac subjiciendum, eo esse revera animo, si sui
 prodendi occasionem adipiscatur. Indicio
 manifesto est Lutherus, qui, quamdiu erat
 illi negotium cum solis fratribus Indulgen-
 tiarum in Germania præconibus, aut cum
 Theologis Romæ, Papæ se arbitratui ver-
 bo permittebat: ubi vero Pontifex, quod in
 speciem ille promiserat, urgebat, ut re com-
 probet, non modo Martinus promissioni sta-
 re recusabat, sed mox in Papam ipsum a-
 cerbius invehebatur, quam nuper in quæsto-
 res illos in Germania debacchatus erat.

§. III.

*Legati non nisi Canones promulgare,
 a Papa iussi.*

Animis ita in diversa distractis Lega-
 ti, cum pro suo arbitrio nil decide-
 re vellent, Papam consulere statuerunt,
 ut